

# Stråkkvartetter på Allvar i Resmo kyrka

RESMO

I tio år har den ideella föreningen Musik på Allvar arbetat för att man på Öland, med koncentration till Resmo kyrka, Ölands äldsta ännu levande kyrka skall ha tillgång till kammarmusik av högsta klass.

Kärnan i föreningens konsertverksamhet är det sedan många år etablerade samarbetet med Long Island String Quartet under ledning av cellisten Per Nyström. Kvartetten bildades som en direkt följd av föreningens arrangemang och står för kontinuiteten i verksamheten, läser man på föreningens hemsida.

I år var det återtag efter pandemin med tre konserter fredag-lördag-söndag av det fyrhövdade husbandet, om man får uttrycka sig så vanvördigt. Till lördagens konsert hade en aktningvärt stor publik infunnit sig, men ännu har inte tillströmningen av publik hämtat sig helt från de tre årens avbräck. Hur kan man så snabbt vänja sig av med att gå och lyssna på kammarmusik av denna kvalitet? Svårt att förstå!

Konserten inleddes med ett stycke av Henry Purcell, benämnt "Fantasia" i programmet, troligen Fantasia nr 2 av de femton stycken som en mycket ung Purcell år 1680 ritade ned på papper men aldrig lät uppföra. För musikkännare av facket var och är dessa "Fantasier" små underverk som dels sägs med nästan ofattbar teknisk skicklighet sammanfatta en hel epok som då gick mot sitt slut, dels egendomligt nog ändå skulle ha varit obegripliga för samtiden om de hade framförts.

Övergången till nästa stycke i programmet, en stråkkvartett av Haydn, skedde omärkligt för den som inte visste hur många satser Purcells stycke var indelat i. Men att det var Haydn som tagit över och inte längre Purcell var svårt att missa. Haydns stråk-



Per Nyström leder sedan många år The Long Island String Quartet. Den långa ön i ensemblens namn får förmodas vara Öland, inte ön utanför New York med närmare 8 miljoner invånare. I Resmo i lördags läste Nyström utöver konsertprogrammet ur Beethovens kärleksbrev. FOTO: ANDERS MARELL

kvartett opus 74 i g-moll komponerades år 1793 av pensionerad Haydn, som fått nytt liv genom en förflyttning till England. Stycket i fyrasatser heter på engelska såväl The Rider som The Horseman, alltså Ryttaren. Har man läst på eller helt enkelt kan sin musik så identifierar man i den sista satsen det galopperande tempo som givit hela stycket dess namn. Det är inte fel eller skam för en publik att läsa på och förbereda sig inför en konsert på förhand, det har ett livs erfarenhet visat.

Den avslutande allegro

con brio-satsen var fylld av Haydnska överraskningar och av humor: det märktes att såväl publiken som musikererna hade kul. I finalen "galopperar ryttaren från oro till triumf": så uttrycker det en kommentator. Säkert hade även Haydn roligt en gång i tiden när han skapade denna älskade kvartett.

Efter pausen tog Beethoven över taktspinnen. Per Nyström inledde med att läsa ur Beethovens kärleksbrev. Det mest berömda, skrivet i juli 1812 och troligen aldrig avsänt, hittades efter kompositörens död. Brevet, benämnt efter till-

taleti inledningen, "Unsterbliche Geliebte" har fått den spekulativa delen av vetenskapen att gissa mellan ett tiotal möjliga kvinnliga mottagare, alltså betydligt flera alternativa "Amandor" än vad Stagneliusforskarna i Sverige hade att röra sig med.

Efter det var det dags att föra konserten till sin höjdpunkt med Beethovens stråkkvartett opus 18 nr 1 i F-dur (även om den andra satsen går i d-moll: den sägs vilja återge stämningen i gravkammarscenen i Shakespeares Romeo och Julia). Beethoven har givit oss

två versioner av denna, som det sägs, Haydnpåverkade stråkkvartett. Om den andra, den som framfördes i Resmo och som anses vara en avsevärd förbättring av den första, skrev den då ännu unge kompositören till en bekant, att med den hade han lärt sig konsten att komponera stråkkvartetter överhuvudtaget.

Oavsett versioner och musikhistoriska bakgrunder, så märktes i Resmo kyrka att det var en mycket förtjust publik som uppskattade ett virtuost framförande av The Long Island String Quartet, som förut-

om Per Nyström på cello som medlemmar hade Claudia Ajmone Marian och Daniel Bard på violin samt Pål Solbakk på viola

Anders Marell  
Text

